

Löa-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 3 2024

Löasommaren 2024

Så har det då gått en sommar till! Är det någon som är förvånad? Somrarna brukar ta slut. Det har faktiskt gått 2 024 somrar sedan Kristi födelse och oändligt många fler innan dess. Löa-Bladet har inte haft anledning att skriva om alla dessa, men för de senaste trettio somrarna har vi i alla fall haft någonting att berätta. Och även om vädret har varierat, så har vi ju haft massor av trevligheter att skriva om. Så ock i år.

Löafest och midsommar följdes inte av någon teater i hyttan i år, men väl en Löadag den 6 juli då bollrace i ån åter blev en av aktiviteterna. Det var tipspromenader för både barn och vuxna, lekar på idrottsplatsen, utställning av foton och gamla kartor, korv och glass och minigolf. Intäkterna gick i år oförkortat till skolan, som behöver extra ekonomiskt stöd.

Båtkarnevalen hade i år musik som tema och samlade 17 ljudande farkoster av olika storlek på ån den 27 juli. Mamma Mia röstades fram som etta med Hooja på andra plats. De 12 frågorna som fanns på fem bemannade och två obemannade stationer på land besvarades bäst av Så ska det låta.

Löiaden har också långa traditioner i Löa. Sammanlag 69 "atleter" i åldrarna 3 – 100 år deltog i

femkampen med grenar som fotboll (straffar) spjutkastning, 60 m löpning, längdhopp och kula.

Tage Melin Ardesjö 8 år var ängslig att mamma Fanny inte skulle bli tillräckligt stolt över honom om han "bara" tog brons i totalen, så han såg till att ta guld och kom hem med en första inteckning i pokalen. Fanny var mycket stolt!

Sommaren har gått

Vad kommer vi att säga om denna sommar? Den varmaste i mannaminne eller att det var ett ischlags regnväder. Här i Löa har vi väl haft anledning att säga både det ena och det andra. Även om vi inte märkt särskilt mycket av den globala uppvärmningen och inte drabbats av de hiskliga regnmängder som störtat över andra delar av världen.

Så det blir som det brukar i den här rutan. Varierande väderrapport och en fundering över om det verkligen kommer att bli något mer Löa-Blad efter detta, som lär vara det 112:e efter starten 1986!

Men i en by där det händer så mycket trevligt får väl nutiden lov att noteras så länge huvuden och fingrar hänger kvar. Nutid, som förunderligt snart blir spännande Hembygdshistoria. Man behöver inte bläddra långt tillbaka bland samlade Löa-Blad, för att inse att dagsnyheter snabbt blir minnen från förr, som man knappt kommer ihåg någonting av!

En skön höst tillönskas alla läsare.

12 oktober 2024

Hösten är här

Det tycks finnas olika uppfattningar om vad Bondepraktikan säger om mängden rönnbär. Blir det mycket eller lite snö i vinter när rönnarna ser ut så här? Mycket rönnbär är det iallafall i år, liksom av frukt och bär överhuvud taget.

Löa-Bladet tror för sin del på mycket snö om man törs tro någonting alls om väder och klimat nuförtiden.

Snart är det jul

Sedan står det förstås inte länge på förrän det är dags för Julmarknad. Perssons Magasin planerar för julmarknad 16-17 november och 23-24 november.

Och den första och andra advent ordnas adventsmys med pyssel för barnen kl 12 - 16 på magasinet. Adventsmys betyder att det blir traditionellt adventsfika med pepparkakor och lussekatter och liknande, men ingenting mer matigt. Towe Dam kommer att hålla i pysslet och även det blir julpyssel av traditionell sort, berättar hon.

– Jag brukar ju göra en hel del sådana där saker, som jag tror att barnen ska tycka om också.

Men däremellan blir det älgjakt

Jo, det blir älgjakt i år också. Men sammanlagt får jaktlagen i Löa plus Bångbro Östra inte skjuta mer än 3 vuxna och 3 kalvar. Och ordföranden i Löa Viltvårdsområde, Petter Larsson, tror inte att fler än 20 jägare kommer med. Att helt avstå från att jaga ett år, för att hindra att även älgen blir ett rödlistat djur, är ingen bra idé menar Petter.

– Det är vid jakten vi får en ordentlig koll på hur mycket älg som finns här och min uppfattning är att det faktiskt har ökat något i år.

I år gick jägarna i Löa inte ut förrän lördagen 12 oktober. Jakten gick mycket bra. För älgarna vill säga. Ingen älg sköts. Huruvida det blev något byte dagen därpå kan Löa-Bladet inte berätta om, eftersom vår pressläggning började just den dagen.

Löa-Bladet

en tidning för Löa med omnejd
Utgiven av Löa Hembygdsförening

ISSN 2003-1262

Redaktion:

Stina Gottliebsson, Missionshuset,
070 676 09 07

stina.gottliebsson@telia.com

Susanne Forsberg, Norrby, 070 473 17 27
norrby.sf@gmail.com

Line Åby Hedenius, 070 281 07 00
linehedenius@hotmail.com

Informativ promenadstig

Hembygdsföreningen har diskuterat att låta löabor och besökare promenera längs de färgade stigarna i byn på ett mycket modernt sätt. Att gå med en mobil i handen och på olika ställen knappa in en app och få all information om vad som är av intresse just där. Vad har en gång funnits här, vad är det där, vem har bott här, varför kallas platsen så? Och annat sådant som man kanske undrar över under promenaden.

DISKUSSIONERNA SLUTADE DOCK med att informera på ett mer gammaldags sätt. Uppsatta skyltar där man kan läsa om vad som är av intresse. Det har inte gått på en gång, men nu finns i alla fall några sådana skyltar uppsatta längs vita vägen, som startar vid Åkaféet. Gå över gröna bron, ner till vänster längs ån, över röda bron. Stigen slingrar sedan förbi Tjärnen och över fälten till Uddnäsgratan. Till vänster förbi Österby och upp till Ramsbergsvägen.

FÖRSTA SKYLTEN NU HANDLAR om Gröna bron eller Åbron. En viktig led mellan Östra och Västra Löa och som fått lov att hålla för tunga malmtransporter. I sin nuvarande form kom bron till i början av 1900-talet och har sedan malmtransporterna upphörde också använts som dansbana.

Stigen längs ån kommer småningom fram till en skylt som berättar om tackängen på andra sidan. Där har varken tackor eller baggar gått och betat. Det var järntackor från hyttan som lagrades där i väntan på att de kunde ros till Rällså station med järnekan Bismarck.

De promenadstigar i olika färger, som Sportklubben och Hembygdsföreningen stakat ut ger möjlighet till en mycket fin vandring i Bergslagsnatur. Tanken har länge varit att ge mer information till vetgiriga vandrare. Nu har informationstavlor börjat komma på plats.

RÖDA BRON KOM PÅ PLATS först 2013 som en del i denna vandringsled. Vad det är för ett konstigt knäppande eller knackade i vattnet under bron finns ingen information om. En fisk? En växt? Eller någon som tappat en klocka? Den som vill kan sätta sig ner vid grillplatsen på andra sidan bron och fundera över detta. Den som vet eller kommer på vad ljudet kommer ifrån får gärna berätta för Löa-Bladet.

PROMENADEN FORTSÄTTER NU över Tjävorna – Tjäverna, Kevorna, Keverna eller hur det nu stavas. En extra liten skylt – Missne – på en pinne alldeles vid kärrkanten förundrar. Har någon begravt en katt här? När det på en liknande skylt en bit bort står Olvon, förstår man att det handlar om växtlära. Missne är en giftig art i familjen kallaväxter (läser vi vid hemkomsten i Wikipedia). Den har vita hölsterblad som omger stjälken. Den som går här i juni/juli får kanske chans att se det.

EN BIT BORT ÖVER FÄLTEN kommer vi till den beteshage där Zackri's Anna (född 1685) bodde i en liten stuga. I folktron ansågs hon stå i förbindelse med djävulen och onda andar. När hon låg på sin dödsbädd kunde hon inte dö, för hon hade djävulen i sig. Prästen Anagrius kom från Ramsberg för att driva ut honom. Stor som en hund kunde djävulen ändå fly ur det hål som prästen gjort i blyinfattningen till fönstret. Sedan kunde Anna dö.

LÄNGS VÄGEN FÖRBI ÖSTERBY går vi förbi en gårdssmedja och en rökkur och kommer upp till Vägstuga (där Anders Ericsson nu bor). Vägfrua (Matilda Larsson) hörde också till de kvinnor som byskvallret hade mycket besynnerligt att berätta om. Maken söp ihjäl sig, döttrar na flyttade till Amerika och Matilda själv hamnade på en asyl i Lund. Men 1904 kunde hon ändå följa efter döttrarna, enligt bevarade handlingar i Löa byarkiv.

DE SOM NU VILL KAN GÅ TILLBAKA till Åkaféet via Ramsbergsvägen. Annars fortsätter Vita stigen uppför Bäckaskogsvägen och gårdar som flyttades ut från Östra Löa vid enskiftet. Texter till fler informationsskyltar finns, problemet är att hitta lämpligt material till själva tavlor na. Det kommer nog och ambitionen är förstås att sätta upp informationsskyltar även längs blå, gröna och röda stigen för vetgiriga promenerare.

I augusti 1999 hjälpte Löabor från såväl Väster som Öster till att lägga ett nytt trädäck på bron, som Lindesbergs kommun då hade skänkt till byn.

Är det dags att skrota Gröna bron nu?

Det tycks som om den första informationsskylten längs vita vägen, som vi skriver om på föregående sida, får lov att göras om. Historien om Åbron stämmer nog, men i sitt nuvarande skick håller bron inte ens som dansbana!

Gröna bron (alt. Gamla bron) uppfördes år 1899 och togs sedan ur allmänt underhåll 1957 då riksvägen fick en ny sträckning och då ersattes med en ny bro. Innan dess, år 1949 ommålades stålkonstruktionen.

Vägverket försåg bron med nytt slitplank 1971 och sedan lämnades ansvaret för bron vidare till Lindesbergs kommun. Och under 1980-talet genomförde kommunen diverse målningsarbeten.

INNAN VÄSTRA LÖA BYALAG sedan övertog ansvaret för bron genomförde Bro-tjänst AB en besiktning. I den står att läsa att brons underarm och längsgående balkar uppvisar korrosionsskador på underflänsarna. Dessa skador utgjordes av frätgropar på flänsöversidorna samt spaltkorrosion vid tvärförband. Vid brons södra landfäste förekom kraftiga korrosionsangrepp på flänsarnas undersidor i anslutning till lagerplattorna, avrostningen bedömdes till mer än halva flänsarean.

Efter denna besiktning blåstrades bron, målades och med gemensamma krafter byttes slitplanket ut. Kommunen sköt till 110 000 kronor för detta samt att samfällighetsföreningen även gavs mark på Rävudden av kommunen för framtida kostnader av bron.

ÅREN GÅR FORT OCH INTE FÖRRÄN I ÅR det vill säga 25 år efter förra besiktningen har brons skick återigen kommit fram i ljuset.

Efter att Västra Löa Byalag Samfällighetsförening (som det heter nuförtiden) tidigare i år avverkade vid Rävudden fanns det antligen tillräckligt med kapital för att både renovera bryggan vid kafét samt besikta gröna bron.

Båda projekten är nu genomförda! Bryggan är nu åter i nyskick och all belysning lyser vackert i höstmörkret.

TYVÄRR BLEV UTFALLET VID BROBESIKTINGEN inte lika lyckad. Bron är i väldigt dåligt skick då den bland annat är mycket rostangripen. Viss rost härstammar från förra renoveringen och har inte försämrats nämnvärt men enligt besiktningensprotokollet råder tyvärr ingen tvekan om att mycket negativt hänt med bron de sista 25 åren.

Areaförluster på tvärbalkar inklusive plåtar i knutpunkter, båge och dragband behöver enligt besiktningen utredas omgående om hur de påverkar brons bärighet och hur man kan åtgärda bristerna.

Enligt mätmetoder för dagens inspektionsmetodik är gränsvärdet för dessa areaförluster 5%. I samband med inspektionen informerades föreningen om att det i dag konstaterade ca 50–70% i areaförlust. Det är därför av största vikt att bron används till det den ska, det vill säga en gång och cykelbro. Inga motorfordon som exempelvis fyrhjulingar eller folksamlingar är tillåtna!

SAMHÄLLIGHETSFÖRENINGEN är nu i full färd med att ta fram förslag på hur detta broproblem ska kunna lösas på bästa sätt. Kanske går det att få bidrag via Länsstyrelsen och samtidigt sälja delar av samfällighetsföreningens mark för att få kapital till en renovering? Ett annat alternativ kan vara att sälja den befintliga bron som skrot och sedan köpa in en ny mindre gångbro.

(Forts >)

Lagers lämnar Löa

För 42 år sedan köpte Ulf Lager Dunderbacken av Anders Söderlöf. 3 år senare flyttade även Eva in i huset blott 19 år gammal.

Nu när alla 3 barn flyttat ut och alla har bosatt sig i Örebro så gör nu Ulf och Eva! De har köpt ett radhus i området Ringstorp i Örebro och Dunderbacken är sålt. De nya ägarna heter Oscar Carlsson och Moa Persson. Oscar är född och uppvuxen i Löa och son till Mikael Carlsson och Åsa Svensson och den tidigare ägaren Anders var också Oscars farmors bror. Så Dunderbacken går på det sättet tillbaka till släkten Söderlöf.

Eva ser fram emot flytten då dom kommer närmare sina barn och i dagsläget 4 barnbarn.

Ulf däremot lämnar Löa med sorg i hjärtat. Det ligger mycket av Ulfs själ och hjärta på gården och snickrandet har varit en stor drivkraft. När Ulf köpte gården var huset på 56 kvm och nu när det såldes uppgick det till 113 kvm. Husets yta har ökat med nästan 60 kvm genom åren så många är dom spikar som Ulf spikat på Dunderbacken. Men nu börjar orken att tryta. Trots att ulf enligt honom själv bytt ut varenda del i kroppen bortsett från huvudet och någon annan mindre viktig del så orkar inte kroppen med att ta hand om en hel gård längre så beslutet att flytta är gemensamt känns ändå rätt.

Ser man på! Bygget är igång!

Nej, det ska nog inte bli något blått tälttak över vattencisternerna nere vid reningsverket. Det har bara varit som regnskydd för byggarna, som håller på att bygga det lilla röda hus som Löa-Bladet skrivit många gånger om. Grunden blir högre än vad det från början var tänkt. Detta för att hindra vatten att rinna in om nivån i ån stiger för mycket. Men nu är bygget i alla fall i gång och småningom ska det kommunala vattnet till Östra Löa komma från Vasselhyttan via de ledningar som nu finns på plats.

Då kan vattenverket vid skolan tas bort och skolans pelletsanläggning bytas mot bergvärme. Hurra!

Brobeslut på årsmöte

Västra Löa samfällighetsförening har många medlemmar som behöver få komma till tals.

**Därför bjuds dessa in till årsmöte
söndag 17 november kl.14.00.**

Styrelsen önskar att de som ännu inte lämnat sin mejladress gör det snarast till iggis22@hotmail.com för att underlätta utskick av kallelsen.

Brons historia finns med i boken om Löa- en gammal och levande Bergslagsby med hyttan i centrum. Och i Löa-Bladet nr 1 2000 berättar Ami Cederin om den mycket trevliga byfest, som anordnades i samband med att 150 plankor spikades fast med 3000 5"spik i taktfasta hammarslag och kolv och mos och hembakta bullar hade en strykande åtgång.

Inte i år

Brittsommar, fattigmanssommar, grävlingssommar eller indiansommar. Det finns flera namn på tiden runt den 7 oktober, om det då är varmt som på sommaren.

Birgitta har namnsdag, den dag då Heliga Birgitta helgonförklarades 1391. Enligt en legend ska Birgitta ha tyckt att det var så kallt och bistert i Norden att hon bad för invånarna. Herren ska då ha svarat med att ge invånarna några extra sommarkvarter runt hennes dag.

Så icke i år dock. Någon sommarvärme har det inte varit enligt SMHI. Men en oändligt vacker höst ändå! När såg vi sådana fantastiska höstfärger sist? Bilden har tagits av Jessika Aronsson.

Sjungande revisor

Löbos extrastämma 8 september nyvalde Leif Eriksson till revisor, sedan Grant Thorton avsågt sig uppdraget. Löbo är ett för litet aktiebolag att ägna sig åt tyckte Grant Thorton.

Leif Eriksson, som tidigare varit anställd av Grant Thorton, är numera egenföretagare och har ingenting emot att åter hålla kolla på Löbos bokföring.

Leif är dessutom en god musiker och sångare och deltog när pensionärerna anordnade PRO i Parken vid Löa Bygdgård den 24 augusti.

Vredgad Gud från Löa

Mycket fanns att skratta åt, när Bergslagens Spektakelteater i år ägnade sig åt Miraklet i Danshyttan bland rackarpartare, hyttegubbar, tomtar, profeter och vattflyn. Om Miraklet var helt påhittat eller faktiskt hänt en gång i Danshyttan var inte helt lätt att uppfatta. Men det var i alla fall Lasse Larsson som med bestämdhet slog ihjäl den guldkalv som byborna ville tillbedja.

Ny rektor på Löa Skola

Sedan augusti i år har Löa Skola en ny rektor på plats. Jesper Lewén har tagit sig an rektorsuppdraget att leda och utveckla skolans verksamhet framåt.

Jesper har sina rötter i Västmanland och har nu sitt hem i Grim-söbodar även om han däremellan har bott både i Örebro och i Jämtland.

Med en lärarutbildning i grunden, en rektorsutbildning och många års erfarenhet av skola känner han sig trygg i sin uppgift på Löa skola. Han talar om drivet som finns i bygden, närheten mellan elever, personal och vårdnadshavare och den värme som finns i den "lilla skolan". För att en skola på landet ska leva så behövs ett engagemang och ett samarbete mellan alla som finns här.

"Ny och rolig utmaning"

Jesper har tidigare varit rektor på Haga-backens skola i Guldsmedshyttan och haft en rektorstjänst på en gymnasieskola i Strömsund i Jämtland. I en större verksamhet så har man ett smalare ansvarsområde, här är man rektor för både, kök, vaktmästeri, förskola och alla olika delar av verksamheten, säger han. Det är en ny och rolig utmaning och Jesper behöver nog inte vara sysslolös på jobbet.

Fantastiskt engagemang

Jag frågar Jesper vilka fördelar Löa skola har. Han tvekar inte när han svarar att engagemanget som finns är fantastiskt. Att arbeta med trivsel är viktigt, att trivas på jobbet gynnar alla i verksamheten. Skolan har också fördelen av att kunna nyttja naturen och miljön runt skolan i undervisningen. Skolans vision handlar just om rörelse, hälsa och natur, det finns alla förutsättningar att fortsätta jobba med detta. Även när det gäller skolans ekonomi så låter Jesper trygg. Det är klart att läget är ansträngt, som för alla skolor, men det är under kontroll, svarar han.

REGLER FÖR EN LÄRARINNA

Från 1899

1. Gif icke barnen för långa läxor. De måste ha tid att leka, äta och sova.
2. Låt icke det du lär barnen övergå deras förstånd. Mycket av hvad barnen höra i skolan kunna de ej fatta och lära följaktligen mycket litet däraf.
3. Kom ihåg, att det är *barnen som skola tänka*, icke du som skall tänka för dem, att det är *dem, som du skall förmå tala* och icke du som skall tala för dem, att det är *de, som skola använda sina krafter*, då bli icke dina utslitna i förtid.
4. Försök få en god läroton. En mjuk, vänlig röst är musik i en skolsal.

Dessa regler för en lärarinna hamnade i Löa-Bladets dator via Facebook. Inte vet vi om det var regler som gällde också i skolan i Löa 1899. Och inte vet vi om de gäller idag heller. Men kanske något som en ny rektor kan införa?

Sjölanders är på gång

Det öppnades inget kafé i Löa i slutet av sommaren, som förra numret av Löa-Bladet påstod. Men ta det lugnt! Det är på gång. Saker tar ju ofta lite längre tid än vad man tänkt sig. Peter Jelvin trodde inte själv att det skulle ta så lång tid att hitta en ny bostad att flytta till. Men det blir först i början av november som flyttlasset går till Frövi och Sjölanders får tillgång till hela huset i Löa.

Men planerna och förberedelserna för det nya matstället vid Åbron har ändå kunnat pågå i undervåningen.

– Oj vad de måtte ha jobbat, Petra och Daniel Sjölander! Här är målat, snickrat och fixat, skåp, blommor, böcker och nya möbler inställda. Och även om det står en hel del grejer och kartonger på golven, så anar man att här kommer det snart att bli ett mycket trevligt ställe att besöka.

Petra ser mycket glad ut och säger själv att allt är så roligt. Att tänka ut hur man vill ha det, planera för hur man ska göra, skaffa de grejer som behövs. Det är jätteroligt!

Några helt nya möbler har det dock inte blivit. Petra har hittat det mesta på Ullis loppis i Fjugesta, Röda Korset i Linde och Kungsörs återvinning. Att köpa helt nytt, när det finns begagnat som fungerar lika bra eller bättre, är onödigt tycker Petra.

DET FÖRETAG DE NU HAR BILDAT heter Sjölanders i Löa. (De som har tillgång till Facebook och Instagramkonton kan hitta det där.) Men kaféet kommer att bara heta Sjölanders. Och inte är det väl

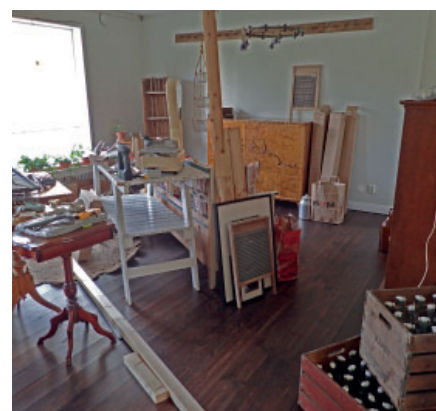
säkert att det blir ”bara” ett kafé heller. Petra tänker sig en liten butik för presentartiklar, blommor, julsaker och annat säsongsbetonat. Skulle det gå att sälja mjölk och ost och annat litet i livsmedelsväg skulle hon inte ha någonting emot det heller, men det behövs det särskilda tillstånd för.

MED BAGARE I SLÄKTEN på både farmors och mormors sida är Petra van vid att i ett vanligt eftermiddagsfika ingår både bullar och sju sorters kakor. Så det kommer hon förstås att se till att det finns på Sjölanders. Bakningen kommer hon att få hjälp med av dottern Linnea, som går ut som student på Bageri- och konditoriprogrammet i vår. Matbröd och matlagning tar Petra hand om själv. Till en början tänker hon sig mest soppor, pajer och mackor. Kanske danska smörrebröd. När hon häromsistens fick laxpudding till lunch kom hon på att det ju finns en hel del puddingar, som man kan variera pajer med.

– Petra har obegränsat med tankar och idéer, kommenterar väninna Lotta, som är med när Löa-Bladet kliver in för att höra hur det går med ett kafé i Löa.

En gammal trampsymaskin har fått bidra till underredet av tvättstället på toa.

GÅR GÖR DET ALLTSÅ, om än inte alldeles på en gång. Petra har ett uppdrag på jobbet, så hon får svårt att hinna med något första adventkaffe. Men kanske det blir någon annan adventssöndag. Om något år kan hon tänka sig att bjuda in till ett helt julbord också.

Men hon är väl medveten om att man måste börja med att jobba upp ett varumärke och veta att man försörjer sig under tiden. Så än kommer hon inte att säga upp sig från sitt jobb på polismyndigheten i Uppsala. Sjölanders kommer till en början att ha öppet på lördag/söndag, men förhoppningsvis utvecklas till sommarservering sedan. Kanske Daniel kan springa runt och servera då. För tillfället var han på Gotland för att delta i ett femmilalopp!

En höjdare i bastun

Fredagsbastun är alltid varm och skön och behaglig på många sätt. Men man kan också få höra fantastiska historier där. Berättelser som får tanterna att svettas lite mer. Som häromsistens då Britt Wickman beäktade en höjdare om hur hon kämpade för att rädda livet på Mija.

NÄR BRITT KOM HEM LÅG en främmande katt på verandan! En katt som i och för sig såg snäll och vänlig ut och som funnit sig väl till rätta i verandasoffan. Men Britt anade att han inte hade bett Mija om lov att få ligga där. Det är Mijas veranda och soffa och hon brukar inte tillåta andra katter att dela hennes hem.

Britt visste att den främmande katten hörde hemma på Korsbacken och beordrade den med bestämd röst att skynda sig hem till husse Anders. Men god mat och skön soffa överger man ju inte hur lätt som helst. Den envisa katten kom tillbaka. Britt ville inte vara hårdhänt, men hon fick morra, klappa i händerna och sjasa tre gånger innan främmandet gav sig hem igen.

MEN VART HADE MIJA TAGIT VÄGEN? Britt gick ut och ropade och lockade och fick så småningom ett jamande svar. Men varifrån kom det? Jo, högt, högt uppifrån ett träd! Där tyckte Mija att hon satt tryggt och hon hade inga planer på att försöka klättra ner igen. Britt fick lov att hämta en stegen.

Med en lång tids seniorträning på BångbroVärket och utan höjdrädsla var det ingen liten trappstegen hon hämtade,

utan en tung, utdragbar stegen. Som räckte en liten bit upp i det höga trädet!! Hon stegade upp med lite kattgodis i handen och Mija blev så pass nyfiken att Britt lyckades få ett grepp om henne. Men att ta sig ner för stegen med en sprattlande katt i ena handen och bara en hand att stödja sig med var inte lätt. Mija tog sig loss, hoppade upp på närmsta gren och klättrade uppåt igen.

DEN RARA LILLA KISSEMISSAN HAR alltid gärna sökt nära kroppskontakt med matte. – Om jag stoppar en kudde under jackan kanske hon klöser sig fast i den och följer med ner? Tänkte Britt, dock med samma resultat som vid förra räddningsförsöket.

Kanske vore det bra att stoppa ner katten i en kasse? Icke! Mija tog sig snabbt ur detta "fångstredskap" när hon märkte att det bar nerför igen.

Britt klättrade upp en gång till och la ett par plädar över en lämplig träklyka och tänkte att katten skulle få en "plattform" att sova på tills matte hunnit tillkalla hjälp dagen därpå.

OM MIJA SOV HELA NATTEN är okänt, men hon satt i allafall kvar i trädet nästa

morgon. Och regnet som började då fick henne inte på andra tankar. Men Britt tänkte en gång till.

– Det där myggnätet jag skaffade i Australien, skulle inte det kunna vara något?

Ett nät som kunde träs över ett hattförsatt huvud och dras ihop med ett snöre undertill kan vara en god hjälp i Australiens regnskogar. Kanske också i ett katträddningsförsök i Löa?

BRITT LETADE REDA PÅ SITT MYGGNÄT och klättrade upp för stegen en gång till. Och minsann! Hon lyckades slänga nätet över Mija, drog ihop snöret och katten var fångad!

Den rädda/räddade lilla katten var inte helt glad. Hon kissade på sig i förfäran på väg ner. Men ner kom hon ju iallafall. Ingen främmande katt fanns kvar på verandan, men en genomblöt Mija kände dofterna och skyndade sig sedan upp till mattes säng. Där sov hon sedan gott resten av dagen. Matte kunde lugnt ta sig till fredagsbastun.

Men trots all träning på Värket hade hon rejäl träningsvärk dagen därpå efter alla turer upp och ner för stegen.